

Τα τελευταία χρόνια άρχισε να εκδηλώνεται ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον σχετικά με τα λεγόμενα Απόκρυφα Ευαγγέλια, και γενικότερα για τα βιβλία που ήσαν σε χρήση στην πρώιμη Χριστιανική περίοδο και τελικά δεν συμπεριελήφθησαν στον Κανόνα της Αγίας Γραφής. Τα βιβλία αυτά απορρίφθηκαν για διάφορους λόγους που θα δούμε αναλυτικά παρακάτω. Εκείνο όμως που μας ενδιαφέρει στην παρούσα φάση είναι το γεγονός ότι μεθοδευμένα και σκόπιμα προβάλλονται αυτά τα βιβλία με τρόπο ύπουλο, σαν φορείς απαγορευμένης γνώσεως και αληθείας που σκοπίμως απεκρύβη από τον κόσμο. Προσπαθούν να μας πείσουν με δημοσιεύματα, βιβλία, τηλεοπτικές συζητήσεις κλπ. ότι η Χριστιανική Εκκλησία διέστρεψε την αλήθεια για την Ζωή και τον Λόγο του Ιησού Χριστού, και μας παρουσίασε μία εκδοχή μέσω των Κανονικών Ευαγγελίων που ήταν η συμφέρουσα γι' αυτήν και ότι στέρησε τους πιστούς της από την πραγματική αλήθεια που εμφανίζεται μόνο στα Απόκρυφα. Ας εξετάσουμε λοιπόν ποια είναι τα Απόκρυφα, γιατί απερρίφθησαν, τι εξυπηρετούσαν, κατά πόσον ήταν σοβαρό το περιεχόμενό τους, πώς συντάχθηκε ο Κανόνας της Αγίας Γραφής και γενικότερα την Ιστορία των Αποκρύφων για να διαπιστώσουμε την Αλήθεια.

ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Τα βιβλία που δεν συμπεριελήφθησαν στον Κανόνα της Αγίας Γραφής χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. α) Δευτεροκανονικά ή Αναγινωσκόμενα και β) Απόκρυφα. Η διάκριση αυτή είναι σημαντική για τον εξής λόγο. Τα Δευτεροκανονικά ή Αναγινωσκόμενα θεωρούνται αυθεντικά και σωστά ως προς το περιεχόμενο αλλά όχι θεόπνευστα. Ενώ τα Απόκρυφα απηχούν τις θέσεις των αιρετικών της εποχής και βρίθουν από ψεύδη, φανταστικές διηγήσεις, μωρολογίες κλπ. Οι σύγχρονοι μελετητές πρέπει λοιπόν να γνωρίζουν ότι τα Δευτεροκανονικά είναι δεκτά από την Εκκλησία και εκδίδονται στις εκδόσεις των Πατερικών Κειμένων. Αυτός ο διαχωρισμός μας καταδεικνύει ότι σαφής σκοπός της Εκκλησίας ήταν να συνθέσει τον Κανόνα της Αγίας Γραφής με μόνο κριτήριο την Θεοπνευστία. Και αυτό γιατί η απόλυτη πεποίθηση της Χριστιανικής Πίστεως είναι ότι ο Θεός αποκαλύπτεται μέσω τριών τρόπων, μέσω της Δημιουργίας, μέσω του Γραπτού Λόγου και μέσω του Ενσαρκωθέντος Θεού Λόγου δηλαδή του Χριστού. Το πόσο ειλικρινής ήταν η

πρόθεση της Εκκλησίας περί Θεοπνευστίας, φαίνεται από το γεγονός ότι τελικά απέρριψε με πόνο, βιβλία πολύ αγαπητά στους Χριστιανούς όπως "Ο Ποιμήν του Ερμά" και "Η Διδαχή των Αποστόλων". Αυτά τα βιβλία ενώ ήθελε να τα συμπεριλάβει στον Κανόνα, τα απέρριψε γιατί δεν αποδείχθη η Θεοπνευστία τους. Αυτό αποδεικνύει ότι τα κριτήρια της Εκκλησίας ήταν πολύ αυστηρά και αυτό για να μην εξαπατηθεί ο κόσμος θεωρώντας σαν θεόπνευστο κάποιο βιβλίο που απλώς ήταν ένα καλό βιβλίο.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ; Είναι φανταστικά και νόθα (δηλαδή όχι αποστολικά ή ψευδεπίγραφα) Ευαγγέλια, Πράξεις ή Επιστολές που άρχισαν να εμφανίζονται κατά τον 2ον μ.Χ. αιώνα. Ευθύς εξ αρχής οι διάφορες Χριστιανικές εκκλησίες τα χαρακτήρισαν ως πλαστά και τα απέρριψαν. Είναι γεμάτα από ανόητες και φανταστικές διηγήσεις και ιστορίες ανάξιες του μεγαλείου του Χριστού και ποτέ δεν θεωρήθηκε ότι είχαν Θεία προέλευση. Ο σκοπός που εξυπηρετούσαν ήταν να δώσουν Αγιογραφικό έρεισμα σε αιρετικές (και κυρίως Γνωστικές) διδασκαλίες, και κυρίως να περιβάλλουν με ένα πέπλο θεοπνευστίας τις αιρέσεις τους. Μία χαρακτηριστική τακτική τους ήταν να δίδουν στους τίτλους των βιβλίων τους ονόματα αποστόλων για να προσδώσουν περισσότερο κύρος. Έτσι έχουμε την κατηγορία των ψευδεπιγράφων. Αυτά είναι 1). Το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ. Αναφέρεται στις επίσημες δήθεν αναφορές του Πιλάτου προς τον αυτοκράτορα Τιβέριο για την δίκη του Χριστού. Εγράφη τον 2ον ή τον 5ον αι. μ.Χ. 2). Το ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Έχοντας σαν βάση τα κανονικά ευαγγέλια προσθέτει φανταστικές διδασκαλίες του Χριστού. 3). Το ΚΑΤΑ ΠΕΤΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ψευδεπίγραφο ευαγγέλιο (δηλ. δεν έχει γραφεί από τον Απόστολο Πέτρο) γραμμένο τον 2ον αι. με αντι-ιουδαϊκό πνεύμα. 4). Το ΚΑΤΑ ΘΩΜΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Κείμενο γεμάτο φανταστικές και ανόητες διηγήσεις για την παιδική ηλικία του Χριστού, όπου παρουσιάζει τον Χριστό να κάνει πλήθος γελοίων θαυμάτων για να επιδειχθεί στα άλλα παιδιά. 5). Το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΒΙΟΝΙΤΩΝ. Αποτελεί μία ανθολόγηση κειμένων των κανονικών ευαγγελίων και τονίζει ή διαστρέφει σημεία που προάγουν την αίρεση των Εβιονιτών. 6). Το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ. Περιέχει φανταστικές συνομιλίες του Χριστού και της Σαλώμης. 7) ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ. Γραμμένο με μυθιστορηματικό ύφος, τονίζει ηθικές αρετές όπως την εγκράτεια και περιλαμβάνει την υποτιθέμενη χαμένη τρίτη επιστολή του Απ. Παύλου προς Κορινθίους κλπ.

Υπάρχουν και τα νόθα ευαγγέλια. Όμως ορισμένα από αυτά η Εκκλησία τα δέχθηκε σαν αυθεντικά Χριστιανικά κείμενα που ενσωματώθηκαν στην Ιερά Παράδοση, και θεωρούνται σωστά, όχι όμως θεόπνευστα. Τα κείμενα αυτά περιέχουν ιστορικές αλήθειες παραδεδεγμένες από την Εκκλησία. Αυτά είναι 1). Το ΠΡΩΤΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ που εξιστορεί τα γεγονότα από την γέννηση της Θεοτόκου μέχρι την σφαγή των νηπίων από τον Ηρώδη. Εγράφη τον 2ον αι. 2) Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ. Περιγράφει οράσεις του ουρανού και του άδη και είναι ψευδεπίγραφο. 3) ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ. Περιγράφει ανώδυνες ιστορίες όπως την σύγκρουση με τον μάγο Σίμωνα και το περίφημο Που υπάγεις Κύριε; 4) ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΑΒΓΑΡΟΥ. Ο Αβγαρος βασιλεύς της Βεροίας (σημερινό Χαλέπι Συρίας) με γράμμα καλεί τον Χριστό να τον θεραπεύσει, αλλά Αυτός αποστέλλει

τον Θαδδαίο κλπ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. 1) Εγκυκλοπαίδεια της Αγίας Γραφής του Χάλλεϋ , 2) Εκκλησιαστική Ιστορία του Στεφανίδη, 3) Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό Ήλιος, 4) Ιησούς ο από Ναζαρέτ του Τρεμπέλλα

Πηγή: <http://www.spermatikoslogos.gr/1.html>